

BORSSZEM JANKÓ

APAI ÖRÖM.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziak-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.
Egyes szám 16 kr.

PÁRTOK MERKÖZÉSE.

ONDOLJA magában taktika mestere:
 Elismerést vivnom, immár nem lehet-e?
 Törvényjavaslatot hasztalan csinálnék,
 Saját pártomban is vele pórúl járnék.
 Van-e mód aratni olyan általános
 Dicsőséget, melytől az ország s főváros
 Hanyatt esnék s bennem bámulná az erőt? ...
 Van! S kilencz hó mulva tart im — keresztelőt!

A hogy hire megyen, van a pártban ünnepe,
 A gratulációk jönnek mindenünnet.
 Mameluk tapsol s néz büszkén jobbra-balra,
 Az egyesültekre, meg a szélső-balra.
 »Nem tudtok ti semmit! Ide nézni tessék!
 Csak minálunk van még teremtő képesség!«
 Szélső bal dühbe jő: »Hej nem oda Buda!«
 Madarász kevélyen kérdi: »hát ez kutya?«

A biz isten igaz! — van ottan is ünnepe,
 A gratulációk jönnek mindenünnet;
 Szélsőbal, kormánypárt egymást ünnepelek,
 S mondják önérettel: »mástól ez nem telik!«
 Egyesült ellenzék érzi, hogy ez sértés.
 Megtorolni, rájuk nézve életkérdés.
 Kétségbeesve néznek szerteszét, s ekkor im:
 Kis fiával karján megjelenik Chorin!

Nem lehet tagadni: van most hármass ünnepe,
 A gratulációk jönnek mindenünnet.
 Szélső-bal, kormány-párt s egyesült ellenzék;
 Mindenikben van már teremtő képesség.
 No »párton kivülük«, most a sor rajtatok!
 Mutassátok meg hát, van-e létjogotok?
 Vagytok-e ti is párt, vagy csak üres mumus? ...
 Azok megkisértik, hanem — *non possumus!*

B. J.

Bunyevác nemzetiség.

— A legújabb fölfedezés. —

A bunyevác nemzetiség igen régi, ámbar hazánk nemzetiségeinek sorozatában roszakaratból eddig következetesen ignorálták.

A »bunyevác« név nem egyéb, mint: Bonifacius. Szent Bunyevác (Sanctus Bonifacius), ki a németek apostola volt, már nagy hírnek örvendett a kereszténység történetében s egyszersmind azt bizonyítja, hogy a német nép csak a bunyevác nemzetiség egyik ága.

Hogy honnan költöztek a bunyevácok Európába: nem bizonyos. Csak annyit tudunk, hogy a »bunyevác csatorna« (Stretta di San Bonifazio), Szardínia és Korszika között utjukba esett s hogy ezen vagy keleti, vagy nyugati irányban keltek át.

Ha azonban nyomaikat a földgömbön figyelmesen követjük, tán így határozhatjuk meg vándorlásukat: a délamerikai La-Plata államban akadunk bölcsejükre, mert Buenos-Ayres, régiesen. Buenos-Vayres nem egyéb mint: Bunyeváros, vagyis rövidebben: Bunyevác. Onnan keletnek jövet, Európa partjait Franciaországban érték el, melynek atlanti partján új Bunyevárost alapítottak, mely Bunye, francia irásban: Bougne, amiből később »lo« (t. i. »l'eau« azaz víz, értsd: a kikötő) közbeszurása által »Boulugne« lett. Innen szakadhatott át egyik ágazatuk Angliába, hol Bunyan nevű híres íróra akadunk. A nép zöme azonban tovább vándorol keletnek s a Bunye-

vác-szoros partján (l. főnebb) Korszika déli csúcán ismét Bunyevárost (Bonifazio) alapított. Korszikának ez a partja akkoriban hihetőleg Bunye-partnak nevezetett s innen származott a híres Bunyeparte (Bonaparte) család, melynek sarjai, a francia császárok, tehát Bunyevác nemzetiségűek valának. Innen egyenesen Olaszországba vetődtek. Rómában időjártával nyolcz bunyevác pápát látunk Bonifacius név alatt. Michelangelo Bunyerotti néven híres szobrász is vált közülök s híres festész Velenczében: Bonifazio Veneziano, azaz velencei Bunyevác név alatt.

Magyarországon legelőbb Pápán lépnek föl. Legalább nem értjük: ha Rómának nyolcz bunyevác pápát concedálunk, mért ne fogadhasunk el egy bunyevác Pápát Magyarországon? Hogy Vác hajdan Bunyevác volt, azt is bizonyosnak tartjuk; a bunye-t előle mindenestre a Duna vitte el. A Pongrácz, Szervác és Bunyevác nevű fagyos (helyesebben tán: faggyus) szentek, hazánkban már a kereszténység behozatala óta otthonosak. A szervácok persze szerbökké fajultak, de a pongráczok és bunyevácok még most is virágzanak.

Ily fényes nemzeti multtal kétségkívül egy hazai nemzetiség sem dicsékedhetik. Mért ne felelné hát meg az ily multnak hasonló fényű jövőd? Azért elevenítjük föl a bunyevác nemzetiséget, mi által nemzetiségi viszonyainkat csak egyszerűsíthetjük, mert ebbe az egybe bízást beleolvadhat majd a többi.

Suttyomberky Dárius

a helyhezét signaturájáról.

Haza minden elöti!

ENDKIVÜLI előadást rendezett a t. ház a mult héten. Szinre került:

»Három egyszerre« — De nem a Kisfaludy Károlyé, hanem az, melynek szerzői Tisza, Chorin és Madarász. Nagy nap volt — három párt élvezett hon-apai örömeiket. Tiszán meglátszott a jókedv, hogy végre sikerült kellemes előterjesztést tennie.

Móricz Pál fennyen harsogtatta: »mondja még valaki, hogy a kormány működése meddő!«

Uj nemzedék lép az arenába, maholnap ifj. Tisza, ifj. Madarász s ifj. Chorin fognak egymással szembeszállni s kik ma még tejes egyetértésben működnek, mérges dictiókkal hijják ki egymást egy szál interpellatióra.

Pakolj Pista!

Látom — látom azt a kort — látom hogy ifj. Chorin kijelenti majd: »nem osztozhatom t. előttem szopott Tisza nézeteiben« — és ifj. Tisza visszavág: »én meg nem foghatom el t. előttem szülött Chorin ur nézetét« . . . .

Uj kor, uj generatio! . . . Mi öregek már tán haza is mehetünk . . .

High Life

— L'abbé Ste. Chose. —

Ce jeudi.

Kricsi dear,
In nomine Patrick . . . et caeterum larum.

Há Bőjti Áldzsi nem vágyok is, de azért bőjti lazzikát tudok csinálni, hein?

En ce moment le monde raffolle de l'abbé Ste. Chose. Bárrátom, ez á kis jezsuitá, kit Vizkereszthy comtesse engagirrozott bőjti predikációkrá, többet érr az egész fárrságnál. Képzeld csak, olyan tenorr-hángjá ván mint Szent Manriconák. És olyan finom, fehér kácsója, hogy á kis Pintscherl (tudod á comtesse Philippine) egy ne-

gyedórrá álátt hárrmszorr megbérmmáltáttá mágát vele. Deuced little scarabee, by Bérmdas-Island! Azt mőndják, igen gázdág is, válóságos homillionarie; legálább mágám láttám, hogy borráválót sohásem ád, merret ezres bánkónál ápróbb pénz sohá sincs nálá. Mináp á mákáo-bánkunkát sprengoltá; perrse gusztlás elött mindig kerresztet vet.

Rroppánt érrdekes emberr. Á pokol tüzét olyan inferrnális kedvesen rrájjoljá, hogy mindjárrt bele ugrránék az emberr. Leirrájá például Vénus bárrlángját, melyben á szerrelem kinjái dühöngenek s gyönyörű bárrlerrináak közt trrikós ép oly kevéssé ván, mint . . . Cacolet. Ilyenekkel ijjeszt minket visszá az errény és szemérem ösvényérrre. Vágy krritizáljá á hölgydivátot s elrrágádólág ecseteli á kivágott derrék s á testhez illő rruhá szemérrmetlenségét. Our good Jelly (tudod, Angeline baronesse) ki is állt mellé, hogy az ő toilettején demonstrálhássá, mily keveset kellene még merrrészelnie á toilettehenk, hogy egészen megszűnjön öltözék lenni. Ez álkálommál láttuk csak, mily kecses détailjái vánnák á Jellynek. Good god, what hips! Hip hip hurrah!

Á szép abbé válóságos abbécédáirekkel csinál belőlünk. Az ő szemei álátt olyan errényesnek érrzem mágám, hogy mea culpa helyett önkényteleutíl tua culpát mondok és mindig csak Sacré nom de Dieu-t kárrromkodom. Ó az istenesség fényes csillágá. Ein Kruzifixstern! . . . »Mortifiez la chair!« így szól, s az ő szájában ez ugy hángzik, minthá azt mőndáná: »Allons Madame, ne faites pas la bégueule.« Ime erkkölcsös mőndásáiból egy párr mustrrá:

»Á nő á férrfi legveszélyesebb ellensége. Ázérnt tárrtozik á férrfi á hölgyeket minden fölött szerretni.« (Toinette lelke, puszt!)

»Isten legszebb és legkedvesebb tisztje: á megbocsátás. Ázérnt vétkezettek minél többet, óh kerresztények, hogy áz Urr kedvenz foglalkozásából ki ne fogyjon.« (Poor Lord!)

»Á ki vétkezni nem merr, áz vétkezik, merret evvel ázt bizonyítjá, hogy kételkedik á málászt errejében.« (I mach nur noch Peccandschaften!)

»Á hus gyárrló, ázérnt engedj neki; ezáltal erorrre kápván benned, többé gyárrló nem lesz.« (Húsiannah!)

Stb. stb.

Igy töltöm én á böjt csőndes náppjáit. Hiábá, csak kétféle emberr ván: des Chrétiens et des crétiens. Am tárrtozzál te áz utóbbiakhoz, én amázok közé számítom mágámát. Böjtölök, sányárrgátom testem éjjel, sőt nap-pál is és vezeklek in vezekula vezekulorrum.

Bézigue et domino vobiscum!

Yours truly

WONOLCS.

Börzeviczy W. M. élczei.

Az csak természetes, hogy a Tisza-áradással együtt jár a Tisza-szaporodás. (Hab, schon bessere gemacht!)

Bakayval találkozom tegnap. »Barátom,« mondom »az istenért, mentsd meg

Szegedet!« »Bocsánat«, feleli ő, »erre a korm. ánybiztos van hivatva, »Kérem«, mondom, »a kormánybiztos csak hivatva van, de te köteles vagy.« (Nöbl!)

Ma ezt az elmés vierzeiligté hevenyésztem a házban és oda küldtem a félénk Szontagh Palinak:

Aki hiszen a muszka ragályban
Remegve folyton a szörnyű aggdlyban,
Kaviárt nem eszik s a theát nem issza:
Az bizony egygyű — pestimista.

Egész világ azon csodálkozik, hogy a budgetvitán részt nem vettem. Szolgáljon magyarázatul, hogy ezüstben nagyobb üzletet kötöttem, hát nem akartam még inkább lenyomni az ágiót. (Gewalt!..)

Mikor a mi zsinagógánkban orgonált Saint-Saëns, az ujjá alatt mindig megrekedt egy oillentü. A művész elkéservedve fölkiáltott: »Hát ez a legjobb orgona Budapesten?« — amire én szellemesen válaszoltam; »Jugez de cela du degré de nôtre civilisation — organique.« (Schr feun!)

A járványvizsgáló orvosok márczius végén érkeznek csak Asztrakánba. Pest festa! (Gelungen!)

Mikor azt olvasom, hogy a porta oly egységére lépett Franciaországgal, mely szerint ennek Rhodus szigetét pénzért átengedi, művelten így kiáltottam föl: Hic Rhodus, hic saldo!

CYCLOPEDIA.

Aurora borealis: vörös orr. — *Árjegyzék*: vízi mérleg. — *Citera*: kocsonya. — *Csuklya*: börtön. — *Divina comedia*: a bécsi komédia. — *Desider*: théaszürő. — *Fias-tyuk*: az, a melynek nincs leánya. — *Furia*: artézi kut. — *Feszület*: magyar nadrág. — *Függöny*: akasztófa. — *Fogász*: pandur. — *Huzam*: istráng. — *Karika*: Károly bácsi gyerek korában. — *Köröm*: a klubb, a melybe járok. — *Képtelen*: a kálomista templom. — *Köztelek*: a temető. — *Lovas*: patkó. — *Nyelvész*: gégesorvadás. — *Nemzet*: a gyermek. — *Nemzetör*: a nyelv. — *Ohaj*: fehér hajszál.

A „BORSSZEM JANKÓ“ apró hirdetései.

(E rovatba mindenki ingyen belejuthat. Felvilágosításokat a szerkesztőség nevében a kiadóhivatal tagad meg.)

<p>Richter János urnak Bécsben. Német invasio fölösleges. Hangversenyed nagyon deconcertiroz. Hagyj magunkra! Bagoly is Richter a maga odujában. <i>Phitharmonicus.</i></p>	<p>Állandó foglalkozás. <i>Mindkét nembeli nihilisták tartós és biztos keresetet nyernek Szibériában. Közlebbi fölvilágosítással szolgál a III. osztály Pétervárott.</i></p>	<p>Utódomnak Jakub khánnak. Ne higjy öcsém a muszkának, Nincsen benne semmi virtus. Sir Ali, <i>most már expertus.</i></p>
<p>Dr. -rbst <i>Trutzwinkel.</i> Elmaradása köszönettel vétetik. gr. A—y Gy—a.</p>	<p>B. P-dm-n-czk- Fr-cz- Csodállak! Intendans vagy és dicsérnek. Meg van elégedve a sajtó és az — udvár. Hogy csinálod a mesterségedet? Válaszolj poste restante Brüsszelbe. B. —rcz— B—d—gh.</p>	<p>L—sker. Berlin. Ő szájkosarazott, te kikosaraztad. Helyes! <i>Liberalismus.</i></p>
<p>ZABOT vesz egy visszavonuló miniszter, ki Quoquára készül zabot hgyezni. Ajánlatok: »Marcère Paris« czimmel intézendők az illetőhöz.</p>	<p>Kerestetnek <i>socialista összekesküvők Krakóban.</i></p>	<p>Épen most jelent meg másodsor: „Affaire Clémenceau.“ Marcère ismert czég kiadásában.</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>KELETI CIRCUS. A rhodusi colossus. <i>Nagy európai sulygyen-mutatóvány, melyben, hosszas betegségéből kiépülén, Gallia k. a. első föléptét tartandja. A programm többi pontjairól a nagy hirdetés.</i></p> </div>
<p>Dr G. skr. urnak Bécs. Andrássy sturmoltatik, s a platon is marad, csakhogy a Ball-platon. N—w—rth.</p>	<p>SAJTOSOK SZÁMÁRA FONTOS! Nagyobb szállitmányú ti-szaszabályozási tervek — összesen 10.000 rizsma f. hó 7-én Szegeden a városházánál a legkevesebbet ígérőnek eladatnak.</p>	

— Nízszed má, nízszed dáde, milyen síp nácsságos uráknak, hedegil á mi nemzsetsigünk!
 — Dikhecz! Hisen ázsok á nácsságos uráságok is á mi nemzsetsigünk!

— Húzsásd Kálmán, disnót ádok!
 — Acsi! Az apám sem élt már döghússal.

*

Hajdanában bizony a róka-tánc járta, meg a cigány-kerék. De azért abba a keserves uri tánczba nehéz volt ám bele gyötrödni. A költő rendesen nem jó színész.

*

A gardedám.

Akkora bokrétát tart a kezében, mint amekkora kenyeret árul a testvérje, a Pacziné, a törteli mézszárszék előtt. De azért ő is elhessegeti a legyecket — amaz nyáron nagy lapu-levéllal, ez meg rálban fekerrel.

*

Monokles (magában.) Elle est bien culottée, celle là! — A fárráót mindig szerettem — hát tetszik nekem az ivadéka is. No kis bárná Ninácska, nyújthatom a kárromát?

Nina. Uram, én Boka kisasszony vagyok. Merci, je ne danse pas!

Monokles. — !!!

*

— Szervusz Liszka! Tisztótet a Muki, az öreg-apád, a válykosom. Ne ugorjunk egyet, füstös angyalom? Jól cselekszi ám az a Csóri sógorod. No, mit gondúkozol? Upre talpra!...

*

Béni. Kérem nágysád . . . .

Lenesi. A felit odáádom . . .

Béni. Nem kell nekem pomeráncs, hánem egy kis polká táncs. Mit nevens má no? . . .

Lenesi. Jáj de furá vágy te, mikor sípen sólsz!

*

Czucezi. Min bámús he? ... á fekete fene burítsa be á kipedet.
Czenci. Hát olyan kilenes ázs nekem, ámikor nem bágózsol.

*

Az aranzsór.

Vaskandure! Megmutattuk hogy a cigány is ur tud lenni, ha megspórolhatja a muzsikát.

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK.

Tanító bácsi. No látom majd, hogy tudjátok a burgonyát. Melyik kép ábrázolja? *(Néma csend.)* Hát miez, tökfilkók? *(Az ábrára mutat.)*

Kar. Krumpli.

Professor. Szégyelje magát, 18 éves kamasznak meg nevelőre van szüksége!

Diák *(magában.)* Nevelőnő jobb lenne.

*

Sorrento azelőtt Tassónak volt születési helye.

Mokány Berczi

a dombszögi kaszinóban.

Attande!

Azt hallom a' vvesárnapi újságbul hogy aszongya a zulu-kaffancsok császáraját úgy hílják hogy *Kecsvájó*.

A'v vagyok mán én möte az eszemet tudom, de zulu császárnak mégse tettek meg érte.

Peig vónék akkora potentóta, mint ü kormos fősiége. Hanem hát ott nem is valami nagy kunszt I. Kecsvájónak lenni. Idegyünne az a subiczk-pápa hallgatni a Liszt-veterán egylet inekes vénussait, oszt akkor henczegne! — tenném be krampusznak a Zsuzsika ablakjába.

Frecandum puci!

Tönödések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Mért nem akarja a moszka türüknek visszaadni Sipka? — Hát forcsa! — moszka job szereti ha türük fedetlen.

*

Románok meg ozért nem okorják emanczépálni a zsidókat, mert aztat mandják, hoid a zsidók nadj gozembérek, ük meg sokal külömbek.

*

Most csakugyan megmotatja minden szegedi, hoid legény a gáton.

*

A miniszterium haboz, a Tisza haboz, otójára Szeged issza meg a sok habozásnak a levit.

*

Hallom, hoid szegediek azért kéri miniszteriomtul kotonát, mert van náluk t ö l t é s.

*

Bolgár alkotmányban van ed paragraf amelik meg-tiltja a lopás. Bolgár jólés remélem fogja protesztirozni ez elen, mert megszorítása bolgári szabadságnok.

*

Anak meg örölmöm magamat, hoid a Zsedényi helette nem a gráf Lónai van megválasztva pénzüdji bizocságba. Nem moszaj mindég ógy leni, hoid a fősvénynek az örököse pazarló.

*

Gatt! Millen differencz! Opozicziónnak a szavalás ban milen dagály, és a szavazásban milen apály.

TOJÁS DÁNIEL

ispánnak gazdasági tudósításai

Nagys. Vöröshegyi Dávid urhoz Budapesten.

Pá Gecsér, 1879. Márczius 6-ikán.

Nagyságos Uram!
Kegyes Jól tevőm!

Tartazó örömmel jelentem hogy uszik az egész Vidék, a szomszédság nyakig lubiczkol — de nem uszik ám a mi magossan fekvő nemesi Birtokunk. Am azért ha a veszéjj nagyobbodna, sürgönyözni merészledek hogy a Nagys. Ur leg alább minden szekeres béres számára edgy zubovics

féle uszó Liberiát kegyessen küldene ki hogy ezzel a meg mentést ok szerűen meg cselekedhessük — persze hogy ez a gazdaságilag el maradt Tiszai Vidék ilyen jó gondolatra nem gyűn rá.

A takarmány fotyánn van más hunn, de nem mi Nállunk — döglük a gyuh, de nem az én kezem alatt — mert én tudom mi kor miből és mennyit kell adni — de mert aztat is tudom hogy a Kukoritzta szár mennyi Kény savat, légönyt és Magneziát tartalmaz, a szerént etetek — hohenhámban tanultam. És mert tudom hogy ilyenkor még mindétig Téll vagyon, inkább kevesebbcskét adok és le vonyok és így Takarmány deficitben nem jövök — mert számos Évekenn keresztül a meg takargatást minden hol sikerrel gyakoroltam — már akkor üdőben is a mikor nem dicsekedhettem olyan Gazdával kegyes Jóltevővel mint az én jelenleges Nagys. Uram — engem a leg hosszabb téll se hoz zavarban, és ám bátor nagyok a Sarak és csülökig dagaszt a Jószág a pocsétában, mind az álltal Jószágaink kellő és aránylagos állapotban vagynak.

Az őszi Vetések jó át jöttek a Téllen, eddég hiba nem észlelhető olyan, akit szabad szemmel Eszre venni alkalmas volna — annyi azomba ténylegessen meg állapítható hogy a Vetéseink némi nemüleg sárosak, most legeltetni őket azobam nem tanácsos, de a Jószág meg találja későbbet is, akkor jobb és idvesebbis léssen, most el csaphatná az bel részeit, tsunyább pedig nincsen mint magyar Ökör német hassal.

Jelenben Trágya teregetéssel foglalkozunk — meg tanítottam eztet a vastag fülű, bundás felyű népeket hogyann kell a munkát ok szerű módon tellyesíteni, mert jó furmán a vas vellanyelét sem tudta tudományossan kezelni — essős Üdőben porciót köttetek velek — még pedig, mint ha csak liferungba menne, a hitványját jóval is keverve, szép apróra csomózva.

Az azótáta ótai Ellemény apró Instructiók marhái kívántató jó rendben vannak meg hálá az Egek Urának — csak száz darabocskát szóllított magához melyeknek bőreivel be számolni szerencsés leéndek. Aztat is meg említhetem egyfűst alatt hogy a Heredi Marcsa benne törött az olay sutuban, de hálá az Égnek kár benne nem esett — holnap léssen az temetése, jó leány volt csak hogy szeles, aminek kárát is vallotta — a Jóhann kertészt utólagos kegyes jóvá hagyás reményében kétszer illemten pofon, amért az öveg házból néhány virágokat kötött a koporsólyára — a lyánnak már nem kell, a nagyságos gyermekek örömit pedig ha ki-gyűnnek miért meg kurtítani?

Csak volna is már Szerencsénk hozzálya, az egész Környék szomlyazva várja a kedves ki gyüvetelt, mert már kezd fakadozni a bályos Természet. A Nagys. Asszonyomnak meg hirül adom hogy van ám már fiatal libácska, sürgetem a nyövésüket, hogy Husvétra jó czombosak és mellyesek legyenek.

Erre a néhány meleg Napokra a bagjak ugy nyulaznak — meg fordítva akarám mondani — ami jó termésre mutat, melyel maradtam

Nagyságos Uram,

Kegyes Jól tevőm,

készköteles hív szolgálja

TOJÁS DÁNIEL
oklev. Gazda.

DON CARLOS.

— Tragédia 5 felvonásban. —

Schiller után muszkára fordította: *Alexandrevics* nagyherczeg.

Személyek:

II. FÜLÖP . . . . . *Sándor* czár.MARQUIS POSA . . . . . *Alexandrevics* nagyherczeg.Történik: *Sz. Pétervárott.*

Kozákok, policiszták, nihilisták, szabadoncok.

III. FELVONÁS.

III. jelenet.

Fülöp. Posa.

Posa.

..... Sir! Geben Sie
Gedankenfreiheit! (Lábához veti magát.)

Fülöp.

(Meg van lepetve, képét elfordítja.)

Sonderbarer Schwärmer!

(Behivatja a testőrség parancsnokát és kivezetteti Posát, ami egészen Schiller instructiója ellen van, de a pétervári censura óhajtása szerint. — Kívül zaj. Nihilisták és rendőrök egymást lövöldözik. A zászló e felirással: „Wolnost i Semlja.” (Szabadság és haza!) magosan leng. Fülöp megijed, becsukatja az ablakot s egy csésze theát rendel; de a thea nem ízlik neki.)

(Folytatása nyilván következni fog.)

Titán Laczi a koronában

Döghalál s mirigy-
vész!

Ünneplik Sziglige-
getit, pedig már meg-
halt. Tehát a halan-
dóság a halál?

Ó, Shakespör, nagy
apám, te gunymuso-
lyogsz?

S nem látanak meg
engem, aki élek! Ó,
mért nem hagy visz-
sza is? Csak égné-
nek!.. mily kéjjel
oltanám boszumat
lángjaikban!

Mi az a Szigligeti?
Egy archimediokresi

pont a mindenségen kívül, tám nélkül. Mért nem kö-
tnek belém? Lelkemet fölveti a szellemkincs. Merő théma
vagyok. Azt se tudom, melyiket kapjam ki elsőnek?
Ambassade de richesse!

Két naptárnok szab rendet és időt a feltörő genu-
soknak: a gyuliáni és a gregoriani. Lerázom ez igát
büszke nyakamról s elhallgatok.

Majd lesz még idő, amidőn mint Cincignatus,
kényelmesen elnyulva ekémen: föl fogtok szólítani, hogy
akasszam szegre a procul negotiist. Késő! Tarde venien-
tibus nec ossa mea!

S már az alattami alattomos csepredék, a veréb is
fejem fölé akar kerekedni. Pedig az olyan nemzet gyá-
szosan futja be pályavégzetét, a melyben a tojás okosabb
akar lenni Kolumbusnál.

Jól tudom, hogy minden feddő szóm tövis a fülük-
ben, s ilyenkor nincs egy foguk sem, a melyet rám ne vi-
csorítanak — de az én türelmemnek sincs ám fonala,
mely el ne szakadna, nekem sincs keze, melyet ököre
ne szorítanak; s a mit ő velők kellene tennem, azt a ma-
gam homlokán követem el: ránczba szedem.

Ha nem hagynak is reményt — föl fogom én azért
találni az érdekes állapot fokát. Majd rájok zuditom a
vihodárrá válандott vihadart; az aequinathalis Boreas
szélrőzsájának minden levéléről halált fuvok rájok.

Majd ott a zuluk között fogom eldalolni: Siquos
non vobis kaffertis velleré apes!

Ők megvigasztalnak majd, a derék szerencsenyek! S
mig én feketén látok, ők fehéren. Ha dálnokukul fogad-
nak s lantom e nép ajkán fog fölzendülni, hirem fülbe-
tünőleg fog emelkedni. S ha majd Zuluika ölen nyug-
szik babéros fóm, kárörömmel nézek a háladatatlanság
birodalma felé s lesz gondom rá, hogy mentől több ka-
csát terjesszek fölé. Bár az angolok patái addig szét ne
taposnák szerencseny Szerencse-országot!

Ünnep, ünnep, ünnep lesz ez mind az öt földtekén!
Cassandrus jóslata be fog teljesülni. Mig ők otthon a

bölcsek kövének négyzetét keresik, én fölirom kapujokra
Dante kegyetlen szavait: »Speranza ante portas!« En
fogom a hosszabbat huzni.

Ha kialudt a béke-pipa, ám égjen hát a harci
csibuk!

Pauli, feszt gestoppt, kapuczíner mit szér fil haut
und di »Családi Kör«!

Orosz napirend.

- Hefő:** Déli 12 órakor herczeg Ostopszky kormányzó
meg fog öletni.
- Kedd:** Éji 1 órakor gróf Policzajeff rendőrfőnök
lövetik agyon.
- Szerda:** Délelőtt 10 óra 5 perczkor Despotovics tá-
bornok ünnepélyes kivégzése, melyre a t. cz.
nihilista urak tisztelettel meghívotnak.
- Csütörtök:** Nagy czéllövészeti gyakorlat fog tartatni az
odessai rendőrökön. Tömeges kivégzés. Görög
nem egyesült tűz. Bengáli világítás.
- Péntek:** Tíz kormányzó meggyilkoltatása az ország
különböző városában, utána nihilista-táncz-
estély. Ugyanaz nap a börtönökben zártkörű
bálok.
- Szombat:** A »III-dik osztály« légbé-robbantása dyna-
mittal. Nagy képlet.
- Vasárnap:** Befejezésül nagy lefejezés több miniszteren
végrehajtvá.

K. N. (Lbd.) A nevek kihagyá-
sával megjelenhet; mert ha a ma-
gyar nyelvvel viaskodó németek
írasi kísérleteit kifigurázzuk, nem
édesgetjük magunkhoz. — **V. I. (Bdpt.)** Ugy látszik, az 1867-ki
»Aurorában« el volt temetve az a szép elbeszélés; a »Koszoru-
ban« csak szebb életre derült. — **N. Váradra.** A javából valók. —
I. B. (Sz.) Egy napszámostól elég jó levél az. — **Kis pap.** Jól
folyáskodik. — **Debreczenbe.** A V. ur viselt dolgai, magántermé-
szetűek lévén, kívül esnek lapunk keretén. Ha a professor ur
goromba, hallgatónak a dolga: türethetik-e vagy sem. De ha
különbön jó tanár, megbocsáthatnak neki. — **»Adria.«** Nincs
elmésség nélkül írva, de a matrözilag drasztikus helyek, meg aztán
a sok helyi vonatkozás nem engedik a közlést. — **»Bál után.«**
Nem eléggé kómikai. — **Tapolczára.** Hogy a letéti hivatalban
»körülbelől« 261 frt. 76 kr. marad az örökösök részére, sajtószere-
világot vet az ottani állapotokra. S mégis, jóllehet nem igen
remélhetnek orvoslást, még is a rendes és törvényes utra kell
önöket terelnünk, mert hát csak akad majd valami igazságos
forum — körülbelől. — **Debreczenbe.** Némely szem ott is
partot lát, ahol a másik völgyet. A tisztának minden tiszta. —
V. T. (Szbdk.) Jeles szónoklatát az erkölctelen kendőzés ellen
szívesen közöljük. — **Bögöly.** A »Szentesi Lap« tárczájában
folyó regény, melyre figyelmünket mint valami példátlan csoda-
bogárra hívja föl s nekünk számonkint be is küldi, egyáltalában
nem hóbortos, sőt — amennyi belőle eddig megjelent — elég csi-
nosan van írva.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

magyar emigráció a keleten.

Irta
Veress Sándor,
mérnök.

Két vastag kötet, — ára 3 frt 50 kr.

Szabadságharcunk kevésbé ismert szomorú utójátéká-
sz ez itt az olvasó rendkívül vonzó és érdekes leírás,
és Sándor mérnök tollából. A két terjedelmes kötetnyi
ka az emlékiratok közvetlen modorában van szerkesztve
int különben is szegény memoir-irodalmunknak egyik
legelőkelőbb terméke tesz számot. A szerző — akkor
csak 20 éves ifjú — főhadnagy volt a 27-ik számú zászló-
n, mely szabadságharcunkban az utolsó csatát vívta
ádiánál s aztán tömegesen lépte át a határt Orsova alatt.
n kezdve aztán a legváltozatosabb képeket látjuk elvi-
ni szemünk előtt ama hazánkfai viszontagságteljes történe-
l, kik hazátlanul bujdoskoiva járták be az ó és az új vilá-
A mű különben nem annyira az emigráció diplomáciai
kenységének a krónikája, mint inkább magoknak az emi-
gránsoknak, az emigráció apróbb embereinek is története,
élményei és szenvedései, életmódjuk, terveik, vállalataik,
ndjaik, tarka és rendkívül változatos egymásutánban. A
ini tábor, a sumlai élet, majd a szétszórta csapat töredékel-
sors a keleten, a Balkán félszigeten, és Kis-Ázsiában, aztán a
ni háboru alatti szereplés, majd olaszországi viselt dolgaik
mind ez a legvonzóbb kaleidoskop képében tünteti fel e
et, mely kifogyhatatlan az érdekesnél érdekesebb epizó-
kellemes és könnyed leírásában. Szerző éles megfigyelő
tséggel jegyzett föl minden érdekeset közvetlen az ese-
yek behatásai alatt, eleven képet nyújt a népekről, melyek
megfordult, mindenféle viszonyaikról, élet- és gondolko-
dójukról, táj-leírásai tele vannak ragyogó színekkel és
észettel, s ahol az idegen szokásokat ismerteti, nem mu-
lja el azokat találó és tanulságos megjegyzésekkel kísérni.
ezi művét kiválóan értékesé, meggyőzően az olvasót,
y a szerző tollát nem vezette szenvedély, tárgyilagosan
kezdte eladni, a mi tudomására jutott, akár egy európai
akár egy jelentéktelen emberről beszél. A legmelegebben
lhatjuk az olvasó-közönség figyelmébe e kitérő s a maga
ében párját ritkító művet.

GÖRÖG TÜZ.

Elbeszélések mindenféle igaz hívő népek történetéből.

Irta
Jókai Mór.

Három kötet, — ára a három kötetnek 3 frt,

A legutolsó orosz-török háboru régeszerű eseményei
nytelen hatással voltak a magyar költőkre, kiket e harc-
nben is oly közelről érdekelt. E hatás egyik kiváló ered-
ye Jókai Mór »Görög tűz« című gyűjteménye. Az egyes
szelések s rajzok, melyek e három kötetbe fel vannak véve,
senek szoros összeköttetésben egymással. Az első na-
b darab »Riumin« cím alatt a Kaukasz lakóit
erteti. Száz és száz különféle hitű s vallású nép lakik ezen
eretlen területen. A legbadaobb vallásos faustakták, az
es európai s ázsiai nemzetek száműzöttjei gyilkok ide a
retekbe évszázadok alatt s utólaik, a természet csodái által
ve, mindvégig megtartották egy-di jellegüket. Sok tekintet-
rosok velők a nomád kalmuk nép, mely ősei hitét s
ásait vitésze s vándor természetét által tudja megőrizni.
uszká kormány csellel, pénzzel s hatalommal igyekszik
»várde nép ket a civilizált számára megnyerni. De min-
kivárdele hajótörést szenved. A költő rokonszerve ezen
ezetű emberek pártján van s olvasóit is magával vonzza.
agy orosz birodalom ethnographiai viszonyait magyar szem-
palmi műből nem lehet oly élvezetesen tanulmányozni sehol,
t Jókai ezen művében. Különösen becses ezen gyűjtemény-
az első nagyobb elbeszélés, mely egy orosz tiszt — Riumin
émütját rajzolja a Kaukasz bensejébe az ismeretlen arany-
nó vidékekig. Az utolsó elbeszélés, a »Jedikulai rab-
de egy egyszerű viszonyok között élt, de a nagyravágás
ége által mesés dolgokba bonyolódott kozák regényes törté-
tét beszél el élénk s plastikus tömörséggel.

A KÉT VÉGZET.

Regény.

Irta **COLLINS WILKIE.**

Angolból fordította:

Mudrony Pál.

Ára 1 frt 60 kr.

Az angol szépirodalomnak egyik legújabb igen érdekes regénye ez. Collins nevét már régóta mint az érdekesítő regények mesterét ismeri az egész világ. A két végzet is egy ilyen történetet beszél el. Collins a szerelem hatalmát oly varázsszí-
nben tünteti fel a regényben, mely ellenállhatatlan végzet szerűséggel uralkodik a regény hőse felett, az élet legváltozatosabb körülményei között. E mellett minduntalan új meg új színtért ír le, élénk, erőteljes, élethű vonásokkal, ami már magában véve is maradandó becses kölcsönöz a regénynek s azt az angol remek irodalmi termékek sorába emeli. Mert a mellett, hogy a regény története oly érdekes, hogy a ki azt olvasni kezdi, alig tudja ezt a könyvet letenni, míg azt végig nem olvasta, egyszersmind Shetland, Zuyder Zee stb. leírása tudományos is, és valódi remekmű a maga nemében.

A tenger fenekén.

Regény.

Irta

CORTAMBERT RICHÁRD.

(Franziából.)

Egy kötet, ára 60 kr.

E regényt a sensationális olvasmányok kedvelőinek ajánlhatjuk. A mese egy büntény körül forog, mely sok ezer meternyre a tenger színe alatt követtetett el, mely csodás módon kerül napvilágra. Az Europa és Amerika közötti tengeralatti huzal letétele a tengerészleltből vett nagyszerű részletek s a tengeralatti mesés világ ismertetése képezi e mű egyéb tartalmát, mely a modern olvasmányok legérdekesebbjei között foglal helyet. Itt-ott a mysticus, vagy a büntény körül forgó idegrázó jeleneteket a szerelem csöndes idylljei váltják fel. A mű érdekességéről még csak azt említtük fel, hogy abból drámát írtak s ez Párisban már száz nál többször adatott elő, mindig nagy hatás és érdeklődés között.

Az elzárt gyámleány.

Vig elbeszélés.

Irta **Degré Alajos.**

Ár. 90 krajczár.

Degré Alajos, jóllehet régi sikereit a magasabb társadalmi körök életéből tollhegyre szedte, elmésen s előkelő modorban írt rajzainak köszöni: érettebb korában mégis megvált a légkörtől s nem egy osztály, hanem a szélesebb alapon nyugvó, jelentőségér: nagyobb középosztály, tehát a hétköznapi élet erősebb összeütközéseiből a kotja regényeit, melyek mind számosabb olvasót gyűjtenek az érdekes elbeszélő köré. Ebben a regényében, melyet ezennel a közönségnek különösen ajánlunk, a szeretetreméltó szerző egy népies színezetű elbeszélést nyújt, melynek egyes alakjai hogarthi éllel, jelenetei piros-pozsgás humorral vannak élénk tüntetve, míg maga a mese végig kellemes feszültségben tartja idegeinket s helyzetét néha oly drámai közvetlenséggel hatnak, mintha testi szemünkkel látnók — valamint hogy szerző képszerűen szolgálná a hazai irodalmat, ha ezt a művét a színpad számára is átdolgozná, mint teszik ezt a francia regényírók. Azok közé az olvasmányok közé tartozik e könyv, melyet, mint mondani szokás, egy ültő helyében olvas el az ember.

Jön a rozson át.

Regény.

Irta

MATHERS B. HELÉN.

Angolból fordította

ZICHY KAMILLA

Három kötet, — ára 2 frt 40 kr.

»Jön a rozson át« az angol regényirodalom egyik legkedvesebb terméke. Irálya oly ellenállhatlanul vonzó, oly kerestetlen frissesség és közvetlen báj ömlik el minden során, hogy, a ki egyszer elkezdte, nem bír többé megválni tőle, míg legalább háromszor el nem olvasta. — Meseje egyszerű; mindössze csak egy fiatal leány szerelmi történetét tárgyalja, azonban az olvasó keveset törődik az eseményekkel. Figyelmét egészen lekötik az egyes alakok, melyek oly élethiven vannak odaállítva, hogy velők sirunk s velők nevetünk, s szenvedéseiket, szenvedélyeiket egyaránt átérzzük. Dickens Florence-ja (Dombey és fia) óta nem találkozottunk regényben rokonszembesebb, kedvesebb leányalakkal, mint a minő Nelli, a »Jön a rozson át« hősnője. A valódi nőesség bája ömlik el igénytelen s mégis oly nemes alakjau; jászai kedélye, szívmelegége még a szenvedés napjaiban sem hagyják el soha, s azon magas erkölcsi szempont, a melyen áll, erősíti küzdelemben és az ellenállás szívóságával ruházza fel. A három kötetes regény szátféle megkapó, kedves képből tünteti élénk az angol család életet, s az önző zarnok apa egyik kitünően kidolgozott alakját képezi, mely, ugy szólván, a Deus ex machina, a mennyiben az előtte való rettenés, minden bajnak és szenvedésnek indoka és előmozdítója lesz.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„MAGYAR LAPOK“-ra

Február 1-jén új előfizetés kezdődik a »Magyar Lapok«-ra.

Magy hangu ígéretek helyett eddigi számainkra utalunk. Határozott ellenzéké lap vagyunk, nem élünk vissza a közönség jóhiszeműségével. Fővárosi magyar lap vagyunk, s a legkitünőbb írói erők segítségével törekszünk megfelelni kettős hivatásunknak.

Előfizetési árak:

Évnyegyedre . . . . 3 frt 50 kr.

Egy hónapra . . . . 1 frt 20 kr.

Előfizethetni a »Magyar Lapok« kiadóhivatalában Budapestben, »Athenaeum« épület.